

עין משפט
ורמז

לב:

כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בכורות

מסורת הש"ס

ב א מ"ח מ"א מהל' כמות
ל' ג נתפ' עשין קמ"ה
קמו עוש"ע י"ד פ"ג סוף
:

שיטה מקובצת

ל לכבוד סמכורא משער
גאולה גאולה כמות:
ט איבא מריה כמתיב:
ג שמיטה דקאלישא לה:
ד פרינו אנו רין דלא
הוא דלא אידיבונן: ו הכתב
על הכבוד ורבי: ו ביה
מתיירין אפילו: ו לך כותב
התוספת ורוב תימן מו:
פ א י ב בעלים הקדש:
ז ויתלב כמכורה לה:
ח לבינובא אבא אבא לא:
יג דאיתגו ב בעלים לא
מזבן הי"ד מהירי חולין:
יד גאל אסור: יז דקא אלא
למיקד הא: ון התפסה
והערכה: ון חולו הוא
קאמר: ון דמאסק למכירה
בלשון: ון דאי בנאליק:
לא: ון חובא אפילו נתק:
כ דאז ר"ע מתייר אפילו:
למ מה סתם כמות:
כג חובת פסק נתק:
כד ומתוקת בביתא
להלכתא כסתם מתיי:
דסתם בחתולין וכי הא
רשעיה מתיירין אפילו:
משאר כו ורא דרשי:
נד אסור רבי: ון דרע
גמי מצי: ון ונבר ס"א
הכ"ס חד: ון עקיבא
דריש החלבו מותר
להלכו לערב כוכבים:
סו דרשא דאיתא ואל:
סא שיה ואסוקין להו כסה
סתמי וכו לעיל כו הלוקח
מכורה בני מרת: ון בני
מכורה בני רבי ה"ז יקב
מכל חזן אן ראה: ון אבא
פי שיחא: ון לא ונבשרת
לן דיום בקורה שמיטה:
לז תנן יקב כשמיטה:
לח טריפה נמי הו: ון דא
הותן כסת: ון שרי לשרא
דכרי: ון מתייר והתם
דקתי:

רבינו גרשום

נתנו ענין למשער האי לא
יבאל יתירא ולפכורה: והאי
כתי התפסה והערכה: קדש
שכבא ורי אפטר להמתין:
ימכר הוה: הניחא לביד
קדשי מוכח הוה ככלל. בעצת
העמדה והערכה אפטר דלא
מתירין בלא יבאל פסול:
אלא למידי וכו: אמר לך רב
אש אן הוה קא אמרין
כלומר מתא דייקין דלא
ימכר הוא דמי איבא מדי
דמתייב כו אלים למתם
שינוי לא מופיקין ולאור
שחיתא דלא אלים מופיקין
אלא שרי דהו: לא יבאל
לא ימכר הוה: לא ימנה
ישראל על הכבוד:
בעל מוס' לאכול עמו:

בכ פסק מתני' בני רבי עקיבא היא. ואומר ר"י להלכתא כב"ה
דמתמיקין דשרו אפי' לעובד כוכבים ולא כב"ה דברייתא
דאסרי' ופליגי אר' עקיבא דהו סתם נמתני' ומתוקת דברייתא
דהו הלכתא כסתם דמתני' כדאיתא בהתולין (יבמות דף כג:) ו"כעל
דהכא דסתם לן לשון ברייתא דעדיף
משאר סתמי כדאיתא בסוף שנת
(דף קמ.) והא (ד) דפרישנא בסמוך
טעמא דרבי עקיבא מדמתני' כב"ה
וכאלו ואמרין דאידך מוקים לה כר'
אלעזר הקפ"ר פי' דדרש כרש פסק
שני דחולין (דף כה.) מה פסולי
המוקדשים שמיטה אף כזי ואלי
בשמיטה ועוף אין לו שמיטה אלא
מדברי סופרים משמע דר"ע לית ליה
דרבי אלעזר הקפ"ר אלא סבר לה
כרבי דרשי שמיטה מונחת כאשר
בתיבתא למלך שנתעו משה על רוב
אחד בעוף ועל רוב שנים כנהמה
דלמא הכי ק"ל כרבי וע"ג דרבי
יסקי כר מנינא כגויר נפקת מי שאמר
די(דף כט.) סניד דלין שמיטה
לעוף מה"ט און ראה ממנו שיהא
הלכה כן דמנא הוא כדמוכח התם
ועוד דר"ע (ס) מני סבר כר' אלעזר
הקפ"ר (ס) ונגמ' סניד מלני ומד מאל
דפרישית לעיל כפ' שני (דף טו.) גבי
מנ' כזי ואלי פטורין מן הככורה כו'
והנלוות גדולות משמע שרואה לפסוק
כז"ה דברייתא ומשמע נמי דמדרכין
היא דפליגי ארבי עקיבא (ס) דפריש' וכו'
שחלבו מותר לעובד כוכבים משום
דאימקש פסולי המוקדשים לאלו וכו'
והכרז' אסור להלכו לעובד כוכבים
ומכרנן ואון להניח ראה דאסור
לעובד כוכבים משום דק"ל כההוא
דרשא (פ) ואלתא ולא ללכנין וה"ה
לעובד כוכבים כדמוכח כפ' כל שעה
(פסחים דף כט.) פ"ל דלשחקן כמה
סתמי כהך דאימא הכא כפרק הלוקח
במה (דף כה.) לעיל גבי מרת
דס דתנן יקב ונפקת עד כמה (לעיל
דף כה.) מי שאינו מומחה וראה את
הככור ונשחט על פיו הרי זה יקב
ולקמן כפרקין (דף ג.) השוחט את הככור ונדע (עד) שלא הראהו
כו' הכשר יקב וכפ' במה התקשה (חולין דף סט:) גבי (ז) יאל רובו
ה"ז יקב' ואלל ה"ך און ראה דשפיר אחיא כר"ע דהא לר"ע גופיה
שמעינן ליה כפרק טבול יוס (ונחם דף קג: וקד.) דאמר מדבריו למדנו
שהשוחט את הככור ונמנא טריפה שיהוה הכהנים נעורו משמע
דכרס אסור כנהנה והיינו טעמא דפרישנא לעיל כפ' שני (דף יד.)

נתנו ענין למשער. למכירה: מסתברא דלמעשר שדין ליה שכן
גאולה כמותו כן שמעתי. ויש לי הרבה להשיב דהא דקאמר אי
ס' דבעלים הקדש נינהו והרי הקדש נר פדייה שרי קדשי נדק הית
נפדין כקדשי מנח כדמתני' ואם המקדש יגאל את ביתו ובעל
כרחיק אלתערין למכתב דמתני' (ס) לא
יגאל ועוד דקאמר נתנו ענין למשער
ומה לנו להביא לא יגאל למשער הרי
כבר נאמר (ו) לא יגאל ואם למכירה
קאמר היה לו עוד לומר אם אינו ענין
לגאולה מנהו ענין למכירה אי נמי הוה
ליה למימר לא יגאל דהרמ"ס למה לי
ש"מ לאפניו ולדון גזירה שזה דמה כהן
מכירה עמו אף מעשר מכירה עמו.
הילכך ו' מדומה לי דהכי מיעיב לך
למיגרס (ה) אמר רבא לא ימכר דהרמ"ס
לא כרין והכי פירשה רבא אמר רבא
גזירה שיה נפקא לן כמשער דאית
נמכר דלא ימכר דהרמ"ס (ו) לא כרין
הקדש נינהו והקדש און הרשות נד
בעלים ולמכור לאחרים אלא לגבי
נמכר ה"ר' כן מנא דלמינח (ז) ו' כרין
בעלים לא מוזבן חולין נינהו ומכרין
מנהו ענין למשער דלא ימכר וכן עיקר:
אלא מתיי' דלי גאולה כבעלים דוקא
(י) ולמידק הא לאחר שמיטה נגאל
ומוסף את דמיו: (י) העמדה והערכה
כעני אלא. והאי ליתא כמות פדיון
כלל ואינו קדוש למתום את דמיו
כקדושה והאי לא יגאל לא ימכר הוא
ומשום דעביד ביה עובדא דחול קאמר
ליה רחמנא הילכך מתיי' דחמירא
קדושתיה אסור לאחר שמיטה דאקלישא
קדושתיה דאסר כמות לאכילת
זרים שרי למכור: גאולה משמע כבעלים
ומוסף ליה פדיון דלי און מוסף פדיון
למה לכו כבעלי לפדומו אלא לאו ש"מ
לא ימכר כדשם עובדין דחול (י) קאמר
ליה קרא: להכי כסב לא יגאל.
(י) דמלאיקי מכירה כשון גאולה שמע
מינה דלא אידבונן מיוזבן הוא ולא
אפסוקי מיפריק ונגאלה גרידתא ליתא
לאוקמה דא"כ (י) לא מלינן למידק הא
למחר שמיטה נגאל: מתני' (ז)
אורה ישראל על הככור בעל מוס' לא יחל עמו: ג' דשרי
עובד כוכבים כבשילת ככור: מני ר' קאמר
קאמר ר' עקיבא דבית הלל מתירין אפי' עובד כוכבים: מה (כ) כהוה
ושוק כהנים און ישראל לא. דמתני' ויקרא (י) וחתה וכו' ונמוקין אתך:
הי

למחר שמיטה נגאל: מתני' (ז)
אורה ישראל על הככור בעל מוס' לא יחל עמו: ג' דשרי
עובד כוכבים כבשילת ככור: מני ר' קאמר
קאמר ר' עקיבא דבית הלל מתירין אפי' עובד כוכבים: מה (כ) כהוה
ושוק כהנים און ישראל לא. דמתני' ויקרא (י) וחתה וכו' ונמוקין אתך:
הי

ל (לעיל דף א.) (ב) שמיטה
א: חולין דף ב.) (ג) ובעל ד:
(ד) ובעל הככור כן איתא במשנה
מתורה לג.) (ה) ומתורה ג.)
(ו) ובעל הככור כן איתא במשנה
שמיטה. (ז) ויקרא (ח.)
(ח) כי בעלים לא מוזבן וכו' כי
הן חולין נינהו ומכרין אפי' א"כ
לחרימם סתמי ענין למשער
דלא כו' ז"ק. (ט) דלא יגאל
למשער לא ימכר הוא דחלל
(י) ובעל הככור כן איתא במשנה
לן מנא כשון ביה דעדיף כי
ז"ק. (י) ובעל הככור כן איתא
(ל) מכל ה"ך חזן ז"ק. (מ) אפי'
(נ) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(ס) מתיי' מקדש סוף ז"ק.
(פ) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(צ) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(ק) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(כ) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(כ) חמירא מקדש סוף ז"ק.
(כ) חמירא מקדש סוף ז"ק.

תורה אור השלם

1. לא יבכר בין טוב לרע
ולא ימירנו ואם יקב
ימירנו ויקה הוא ומתמדות
יקב קדש לא יבאל.
2. ובשם יזהר לך כוח
העמדה ובשם דמיקן לך
בכורב לא יבאל.

הגהות הב"ח

(ב) ג' לאמר שמיטה
דאקלישא קדושתיה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה פסק וכו'
דריש החלבו מותר
לעובד כוכבים. פי' לעיל
לא מצי מדיה מלני:

מוסף רש"י

אימתי עושה מתורה
מתייב. הכא נמי אימתי אית
נגאל לא אמר מורה אלא
חמירא אלא למחר שמיטה
נמכר וכו' ראה. העמדה
והערכה. שפחותא על גבלי
יערמיה הכהן דלמני
ויקרא (ט) והשחט את
הכהן לפני הכהן ובערין
הכהן וכו' (יבמות יא.). לא
ימנה ישראל עם הכהן
לכבוד. לאלול עם סתם
כטר בעל מוס' ששחטו כהן
(חמורה ד.) אפילו עובד
כוכבים. מותר לאלול ממנו
(חמורה יא.)